

o

BIJDRAGEN

TOT DE

KENNIS DER FAUNA

VAN

MIDDEN-SUMATRA

DOOR

Joh. F. SNELLEMAN,

LID DER SUMATRA-EXPEDITIE,

MET MEDEWERKING VAN VERSCHILLENDE GELEERDEN.

EERSTE DEEL.

LEIDEN. — E. J. BRILL.
1887.

verspreidende. Alvorens aan de bereiding van het skelet te beginnen onderzocht ik de maag en ingewanden. Ingewandswormen ontbraken. De maag was geheel opgevuld met nog grootendeels onverteerde, groote, roodbruine mieren; maar ook pooten, koppen en vleugels van andere insecten kwamen er in voor en o. a. een groote wesp. Een gedeelte van den maag-inhoud werd op spiritus bewaard en medegenomen, evenals de op de huid, onder de schubben levende parasieten, die zich meestal aan de inplanting van de schubben ophouden en zelfs met een pincet zeer moeilijk los te maken zijn.

De meeste inlanders die het dier zagen, kenden het, maar kwamen daarin overeen, dat het zich zelden vertoont.

Karakteristiek is daarentegen voor de Fauna van Sumatra de bijzondere menigvuldigheid der groote dikhuidige dieren of pachydermata. Het wilde varken van Sumatra is de *Sus vittatus*, ook op Java zoo gewoon; maar de tweede soort van Java, *Sus verrucosus*, schijnt er nooit te zijn waargenomen. Over den Tapir, *Tapirus Indicus*, die ook op Borneo voorkomt, is meermalen gesproken in het Reisverhaal, vooral naar aanleiding der fantastische voorstellingen die de inlanders zich van dit dier vormen, onder den naam van koeda arau, koeda rimboe of het boschpaard. Van het dier zelf zagen wij slechts de sporen, en een niet geheel volledig skelet, dat ik liet opgraven en in losse beenderen heb medegebracht ¹⁾. Ook van den *Rhinoceros Sumatranus* zagen wij alleen de sporen; maar met den *Elephas Sumatranus* hadden wij een paar ontmoetingen ²⁾, die echter niet leidden tot eenige opmerking, waardoor iets nieuws kan worden toegevoegd aan hetgeen reeds honderd malen over deze dieren gezegd is.

Ten slotte nog een woord over de op Sumatra voorkomende herkauwers of ruminantia.

Is er ook eenig spoor van het voorkomen van den banteng of *Bos sondaicus*? aldus luidde een mij gestelde vrsag. Er is alle reden om te meenen, dat de wilde stier op Sumatra in 't geheel niet voorkomt. Wellicht heeft tot de onderstelling dat de *Bos sondaicus* in 't wild op het eiland leeft, aanleiding gegeven het rondzwerven van kudden verwilderde buffels, kabo djalang ³⁾, die, wanneer zij in galop de vlucht nemen, niet den indruk maken van aan bepaalde personen te behooren, die hen van tijd tot tijd in groote kralen opvangen om er eenige uit te zoeken.

De kaming oetan, *Antilope sumatrensis*, komt inderdaad nog op Midden-Sumatra voor, maar is allengs teruggedreven tot de meest ontoegankelijke plaatsen, onbegaanbare kalkrotsen en bergtoppen.

¹⁾ Reisverhaal I, p. 120—122.

²⁾ Reisverhaal I, p. 324 v.; II, p. 137.

³⁾ Volksbeschrijving, bldz. 372.